

En anden gruppe er teenage-mødre eller familier med samlivsproblemer, der påvirker børnenes trivsel og udvikling.

Personalet

Der er to børnelæger, én børnepsykolog, én socialrådgiver, én sundhedsplejerske og tre sekretærer.

En reduktion af det nuværende personale vil gøre det kliniske arbejde umuligt og team-funktionen gå tabt. Tværtimod burde teamet suppleres.

Den foreslåede reduktion er ensbetydende med lukning af socialpædiatrisk ambulatorium. Det socialpædiatriske tværfaglige tilbud og det planlagte distriktpædiatriske tilbud til lokalregionen vil således gå tabt.

Målet med det kliniske arbejde

Målet er at styrke barnets udviklingsmuligheder, få familien velfungerende igen og styrke familien til at klare sig selv med støtte fra det nære miljø (netværksarbejde).

Det forebyggende arbejde prioriteres højt. En vigtig opgave er forebyggelsen af dyre indlæggelser og dyre døgnanbringelser af børn.

Undervisning og formidling

Som landets eneste socialmedicinske børneklínik har vi et stort antal henvendelser fra hele landet, de nordiske kande og udlandet omkring undervisning af læger, pædagoger, sundhedsplejersker, sygeplejersker, socialrådgivere og studerende.

Hver uge afholdes åbne debatmøder eller symposier for personale fra social-, skole-, sundheds- og institutionssektoren, hvor højt kvalificerede personer holder indledningsforedrag vederlagsfrit.

Ambulatoriet har endvidere konstant sygeplejeelev, socialrådgiver- eller pædagogstuderende i praktik.

Ambulatoriet havde rigshospitalets eneste uddannelsesstilling i uddannelsen til klinisk børnepsykolog, men denne stilling blev beskåret ved overgangen fra selvstændig institution til rigshospitalet i 1984.

Ambulatoriet er også eneste sted i landet, hvor læger under uddannelse til speciallæger i børnesygdomme kan opnå en socialpædiatrisk uddannelse.

Forskning- og udviklingsarbejde

Tilknyttet ambulatoriet findes »afsnit for prospektiv pædiatri«, hvor tidligere medarbejdere og andre socialpædiatrisk interesserede personer arbejder uden løn i fritiden med forskningsopgaver omkring børn og børnefamiliers vilkår.

Afsnittet har fulgt næsten 10.000 børn født i perioden 1959–61 på rigshospitalet og arbejder nu også meget med forskning omkring omsorgssvigt og børnemishandling.

Resultaterne er i form af bøger og afhandlinger (over 12 afhandlinger), videnskabelige artikler (over 50) og alment tilgængelig formidling bragt ud til mange faggrupper. Behandlingsprincipperne har dannet modeller for tilsvarende arbejde andre steder.

I de senere år har ambulatoriet arbejdet med udviklingen af distriktsarbejde med børnefamilier (distriktpædiatri) i samarbejde med Dansk Sygehus Institut. Et stort projekt i rigshospitalets lokalområde er planlagt til start pr. 1. januar 1986. Forebyggelse er her nøgleordet.

Forskningsafsnittet, der også låner lokaler til »udvalget vedrørende småbørnsforskning«, har direktionen bebudet nedlagt med udgangen af 1985.

Inden for det sidste år er der fra ambulatoriet og forskningsenheden udkommet en nordisk lærebog i socialpædiatri og en nordisk lærebog om børnemishandling. Samtidig har ambulatoriet taget initiativ til afholdelsen af det første nordiske seminar om børnemishandling, der fremover gentages hvert andet år. 2. nordiske seminar afholdes i oktober 1985 i Stockholm.

Norden

I Norge har man i 1982 oprettet »Tverrfaglig senter for barneforskning« ved Universitetet i Trondheim.

I Sverige findes Nordiska Hälsovårdshögskolan i Göteborg, der har en nordisk socialpædiatrisk funktion, og i Stockholm findes »Allmänna Barnhuset – Institut för social barnvård«, der siden 1930 har fungeret som nationalt socialpædiatrisk enhed.

Både i Sverige og Norge findes børneombudsmand.

Konklusion